

ffjellige paa Island ansatte Embedsmænd. (Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 1637 ff., jfr. Sp. 1391 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægspension for Frederikke Wulff, Enke efter forhenværende konstitueret Chef for det 5te Udskrivningsdistrikt, Kapitain Ferdinand Anton Wulff. (Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 1625—26, jfr. Sp. 1453 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges eenstemmig med 32 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Statsrevisorerens Beretning til Rigsdagen om Kongerigets Regnskab for Finantsaaret 1859—60. (Folkethingets Beslutninger i denne Sag findes i Anhang A Sp. 1417 ff.; Landsthingsudvalgets Betænkning i Anhang B Sp. 413—14).

Formanden: Det vil erindres, at det er vedtaget, at denne Sags første Behandling vil blive foretaget efter Reglerne for andre Sagers anden Behandling. Der er ikke af Udvalget stillet noget Endringsforslag. Jeg finder ikke Anledning til at dele Sagens Behandling i Afsnit, men sætter samtlige af Folkethinget vedtagne Beslutninger under Forhandling under Et. Med Hensyn til Afstemningen skal jeg allerede nu bemærke, at jeg kun agter at lade afstemme over Slutningsindstillingen, og ikke over nogen af de andre Beslutninger, medmindre særlig Afstemning skulde blive forlangt over nogen af dem. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Hjerring): Da Sagen om Statsrevisionens Beretning over Stats-

regnskabet for 1860—61 var til Behandling her i Thinget omtrent for en Maaned siden, hittede Landsthingets høitærede Formand, at den første Behandling af denne Slags Sager ikke blot traabte istedetfor anden Behandling men ligeledes for første Behandling, og at det altsaa ikke kunde undgaaes, at man ved anden Behandling maatte kunne have Leilighed til ogsaa at udtale sig om Spørgsmaal, der nærmest hørte under en Sags første Behandling. Idet jeg støtter mig til denne Bemærkning, som jeg finder aldeles begrundet, skal jeg tillade mig at begynde med et Par Ord af mere almindelig Bestaafenhed. Det ærede Thing vil see af Udvalgets Betænkning, at vi ikke have fundet Anledning til at stille noget Endringsforslag til de Beslutninger, der ere tagne af Folkethinget om Statsrevisionens Beretning for 1859—60. Grunden dertil er ikke den, at vi ikke have fundet nogen Beslutning, der kunde give Anledning til andre Indstillinger, tværtimod er Grunden, om jeg saa maa sige det, snarere den, at vi have fundet altfor mange Grunde til Forandringer. Sagen er nemlig den, at hvis vi vilde have begyndt paa at rette Beslutningerne i Henhold til den tidligere Praxis, vilde det have medført en stor Række af andre lignende Rettelser, og saaledes vilde Sagen medføre et overordentligt Besvær, der ikke vilde staae i Forhold til Sagens Vigtighed, da de Forandringer, der kunde være Tale om, i ethvert Fald ikke vilde være af nogensomhelst indgribende Betydning. Den høitærede Finantsminister hittede ved den af mig nys nævnte Sags Behandling her i Thinget, at den hensigtsmæssigste Maade at behandle Statsregnskabet paa vilde være efter hans Mening være, at Statsrevisionen gennemgik de forskjellige Poster i Statsregnskabet, sammenlignede dem med Finantsloven og gjorde sine Bemærkninger derved i sine Indberetninger til Rigsdagen, men at den derimod ikke gjorde Udkaft til nogen Beslutning undtagen til Slutningsbeslutningen, nemlig om Decharge. Der har i Udvalget været Ytringer, som ganske tiltraabte denne Opfattelse af den høitærede Minister for Kongerigets særlige Finanser. Fleertallet i Udvalget har dog ikke troet, at det paa nogen Maade kunde gaae an at foretage en saa radikal For-